

קרא לי „שלוס“ יפהפיה יוגוסלבית זו, שסרבה להזהות בשמה. ענתה במילה „שלוס“ בעברית. כשנשאלה לזהותה. היא הספיקה ללמוד מילה זו מהישראלים הרבים ששוטטו ברחובות בלגראד ושעס כמה מהם שוחחה. שימויב לאיפור העיניים הכבד ולגבות המרוטות. האופייניים ליוגוסלבויות.

יוגוסלביה. כך שמי שהתעניין בחמוקים נשיים יותר מאשר בכדור העגול, יכול היה בהחלט לבוא שם על סיפוקו. המיבחר היה עצום. ומי שניסה יכול להעיד על כך. שלחתי כות היוגוסלבויות אין כלל דיעה שלילית על ישראל והישראלים. להפך. בכל אופן בשבוע הזה. לפני הנצחון על וארוה ואחריו, הם העדיפו את ישראל על פני כל מדינה אחרת. אלא שכל זה היה לשווא. תאמינו או לא: הישראלים איכזבו אותן. הם פשוט התעלמו מהן. אחדים נעצו עיניים. אחרים הפליטו שריקות התפעלות. או הסתפקו בהערה עסיסית בעברית. אבל זה היה הכל. לא, זה לא מפני שניצחונם של מכבי היה חשוב יותר מכל. זה גם לא מפני שהישראלים חשש להוציא שם רע למדינה. כל הנמרים הישראלים, אלה ששאגו עד כלות

בריכה לבטלה

גורדנה ראדביץ' בת ה-24, המשכירה בגדיים כבריכה המחוממת של מלון יוגוסלביה בבלגראד, בו התאכסנו רבים מאוהדי מכבי הישראלים, שבאו לבלגראד כדי לחזות במשחק הגמר על אליפות אירופה בכדורסל. „איש מהם לא ניסה להתחיל איתי“, התוודתה גורדנה.

פכחים משיכרון הניצחון ועושים את חשי בון הנפש: „ראיתם איזה חתיכות היו להם שם? למה בעצם פחדנו? למה לא עשינו שום דבר?“ וזה גם מה שאותן יוגוסלבויות שואלות. **כתב וצירם: פטר פן**

חיזון של ברזל

מחיכת ויולטה, ביריד הרכונות בבלגראד, שתיס רוקתה הבלונדית עשויה לפי האופנה המקובלת במערב והמגבעת שהיא חובשת אינה בדיוק כובעי עבודה של מעמד הפועלים.

תנועה מזרחית אבל בעדינות, מאחר ה ראש, עושה יפהפיה זו כש נשאלה אם היא מוכנה לערוך לקבוצת ישראלים סיור מאורגן בבלגראד. אבל חיוכה היה חביב. הסתבר כי היא נשואה.

הדיילת

לנה גורדביץ, דיילת קרקע בנמל התעופה של בלגראד, שהיתה מוקפת עשרות אנשי ביטחון יוגוסלביים כשנחתו אוהדי מכבי.